

Nejvyšší správní soud

Moravské nám. 611/6
657 40 Brno

Sp. zn.: (nepředchází)

Žalobce: **Sudetoněmecké krajské sdružení v Čechách, na Moravě a ve Slezsku, občanské sdružení**
Bratří Nejedlých 355, 267 53 Žebrák

Jednající: Tomášem Pecinou, členem předsednictva
Slezská 56, 120 00 Praha 2, DS: whehjsc

Zastoupen: JUDr. Petrem Kočím, Ph.D., advokátem
Opletalova 1535/4, 110 00 Praha 1, DS: cp7kgk3

Žalovaný: **Ministerstvo vnitra České republiky**
Nad štolou 936/3, 170 34 Praha 7

Kasační stížnost

proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 8. 6. 2012,
č. j. 5 A 125/2011-38-41,
podaná podle ustanovení § 102 *et seq.* soudního řádu správního
(dále jen „**SŘS**“)

Elektronicky

Soudní poplatek: žalobce osvobozen (usnesení na č. l. 15)

Plná moc

Přílohy: podle seznamu; dle textu

I.

1. Rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 8. 6. 2012, č. j. 5 A 125/2011-38-41 (dále jen „**napadený rozsudek**“), byla zamítnuta žaloba, jíž se žalobce domáhá ochrany proti nečinnosti žalovaného ve věci řízení o jeho registraci jako občanského sdružení.

2. Protože napadený rozsudek není v souladu se zákonem, žalobci nyní nezbývá než podat proti němu v celém rozsahu

kasační stížnost

podle ustanovení § 102 *et seq.* SŘS z důvodu nesprávného právního posouzení věci ve smyslu ustanovení § 103 odst. 1 písm. a) SŘS a navrhnout, aby kasační soud napadený rozsudek zrušil a vrátil věc soudu I. stupně k novému projednání a rozhodnutí.

II.

3. Napadený rozsudek dovodil, že právní mocí rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 31. 3. 2011, č. j. 11 Ca 298/2009-78, jímž bylo zrušeno rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 8. 2009, č. j. MV-58402-7/VS-2009, o odmítnutí registrace žalobce jako občanského sdružení, nedošlo k jeho registraci *ex lege*. S tím však žalobce nesouhlasí a má za to, že k registraci tím došlo a je na místě se domáhat, aby byla tato skutečnost vyznačena na stejnopisu jeho stanov.

4. Jádrem sporu je otázka, zda z ustanovení § 8 odst. 4 *in fine* zákona č. 83/1990 Sb., o sdružování občanů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**SdrZ**“), podle něhož je den právní moci rozsudku dnem registrace občanského sdružení, plyne možnost, aby soud ve svém rozsudku, jímž odmítavé rozhodnutí zrušuje, tento zvláštní důsledek vyloučil a věc toliko vrátil žalovanému správnímu orgánu k novému projednání a rozhodnutí.

5. Žalobce je přesvědčen, že pro takový závěr nedává prostor ani samotná dikce zákona; registrace je automatickým důsledkem zrušení rozhodnutí správního orgánu o jejím odmítnutí a dochází k ní touto skutečností *ipso facto*.

6. Soud první stolice odmítl argumentaci žalobce analogií se zákonem č. 84/1990 Sb., o právu shromažďovacím (dále jen „**ShromZ**“), a vyšel naopak z analogie s ustanovením § 16 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**InfZ**“).

7. Taková analogie je arci nepřiléhavá, neboť zvláštní účinky rozsudku v případě sporů o poskytování informací vycházejí ze zvláštního rozsudečného výroku nařizujícího povinnému subjektu žalobci požadované informace poskytnout, a pokud tento výrok v rozsudku schází, nelze takovou povinnost z ničeho dovodit. Naopak v případě rozsudku podle § 8 odst. 4 SdrZ nastává důsledek registrace občanského sdružení automaticky, bez dalšího, přímo z faktu, že odmítavé rozhodnutí bylo soudem zrušeno.

III.

8. Obecně lze konstatovat, že správní soudnictví je sice v souladu se zásadou dělby státní moci vybudováno na kasačním principu, avšak v určitých specifických situacích je zákonem

stanoveno, že se namísto toho uplatní princip apelační, kdy soud napadené rozhodnutí správního úřadu nejen zrušuje, ale svým rozsudkem zároveň nahrazuje. V některých případech je soud odvolacím orgánem *sui generis* (tak je tomu v řízení podle SdrZ nebo ShromZ), v jiných nastupuje soudní přezkum až po provedeném dvojinstančním správním řízení (u žádostí o informace podle InfZ).

9. Situace, kdy se zákonodárce pro tuto abnormální úpravu rozhodl, mají všechny společného jmenovatele, a to potřebu zabránit tomu, aby správní úřady vydáváním opakovaných nezákonných (nepřezkoumatelných) rozhodnutí výkon příslušného práva, jež je z hlediska žadatele imanentně urgentní, obstruovaly: rozhodnutí o nezákonnosti zákazu demonstrace, vydané byť i jen měsíc po datu jejího předpokládaného konání, je obvykle irelevantní, informace požadované před třemi lety jsou až na výjimky pro žadatele zbytečné, registrace občanského sdružení po pěti letech od návrhu má jen zcela zřídka ty účinky, které by měla, kdyby k ní došlo v přiměřeném časovém horizontu. Právě z toho důvodu je v těchto případech soudu zákonem umožněno - a uloženo -, aby rozhodl sám, místo správního úřadu.

10. Jak žalobce prostřednictvím člena svého předsednictva uvedl v ústním přednesu před soudem I. stupně, vzhledem k politickému rozměru případu tu jde o zřejmou faktickou kolusi, zákulisní dohodu, mezi správním orgánem a Městským soudem v Praze, jež jsou si oba vědomy, že žalobce by s velkou pravděpodobností se svou věcí uspěl, pokud by mu bylo umožněno obrátit se na Evropský soud pro lidská práva, a proto se mu všemožně v přístupu k tomuto mezinárodnímu orgánu brání. V tomto světle je třeba hodnotit i napadený rozsudek: žalobce již tři roky usiluje o registraci, a jeho žádost se cyklicky pohybuje mezi ministerstvem vnitra a soudem I. stupně, bez toho, aby se žalobce mohl obrátit na soudy vyšších stupňů.

11. Tolik však jen na okraj, důvody uváděné v žalobě hodnotí žalobce i nadále jako validní a způsob, jak se s nimi soud I. stupně v napadeném rozsudku vypořádal, má za vadné právní posouzení věci.

IV.

12. Napadený rozsudek byl žalobci doručen dne 22. 6. 2012, tato kasační stížnost je tudíž podávána ve lhůtě dvou týdnů ve smyslu ustanovení § 106 odst. 2 SŘS.

V.

13. Z výše uvedených důvodů žalobce navrhuje, aby soud po projednání jeho kasační stížnosti napadený rozsudek v celém rozsahu zrušil a vrátil věc soudu I. stupně k novému projednání a rozhodnutí.

V Praze dne 23. června 2012

*Sudetoněmecké krajské sdružení
v Čechách, na Moravě a ve Slezsku,
občanské sdružení*

Seznam příloh:

1. plná moc